

Forhold i Etvet, og jeg kan ikke tro, at det høie Thing vil lade den gaa fra sig uden at lade den undersøge af et Udvalg, som er fremgaaet af dets eget Valg, men ikke ved privat Initiativ af ærede Medlemmer.

Da Ingen yderligere begjerede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

H. M. Petersens Forslag: At der nedsættes et Udvalg, bestaaende af 9 Medlemmer

vedtoges med 54 Stemmer mod 24.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Manstring af Skibsmandskab.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4252 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Udvalgets Ordfører (Berg):

Til § 2.

1) Ordet „Skibsfører“ i 1ste Linie forandres til: „Fører af dansk Skib“.

Til § 18.

2) Ordene „1ste Juli“ forandres til: „1ste April“.

Begge Ændringsforslag med de tilsvarende Paragrafer og Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Berg). Udtrykket „Skibsfører“ i § 2, angaar saavel en dansk som en fremmed Skibsfører, men da der i § 11 er truffet andre Bestemmelser om Afstedigelse for fremmede Skibes Bedkommende, saa er det kun en Dydeliggjørelse efter den Forandring, som fandt Sted ved anden Behandling, naar jeg har tilladt mig at foreslaa i Stedet for „Skibsfører“ i § 2, at sætte „Fører af dansk Skib“. Der forekommer i § 3 et Udtryk

„enhver Skibsfører“, som ligeledes betegner saavel en dansk som en fremmed Skibsfører, men jeg har ikke anset det for rigtig at foreslaa en lignende Forandring der, idet det kun er en Bemyndigelse, der i § 3 er givet Ministeren i det der omhandlede Tilfælde, og det maa anses for hensigtsmæssigt, at den ærede Minister har Bemyndigelse til at fordre denne Bestemmelse overholdt, ogsaa af en fremmed Skibsfører, navnlig under Krigsberedskab eller i Krigstilfælde. Det andet Forslag, jeg har tilladt mig at stille, gaar ud paa, at forandre Tiden for Lovens Strafftræden fra 1ste Juli til 1ste April, et Forslag, som den meget ærede Minister har troet at kunne tiltræde, og hvorved man opnaar den væsentlige Fordel, at en meget stor Del af Foraarsubmonstringen faar Nytte af denne Lov. — Der er i § 16 første Punktum en Bestemmelse om, at hver Gang et Skib udklareres fra et dansk Toldsted, skal der, enten der har været en Forpligtelse til Manstring eller ikke, foretages Forevisning af Bemandingslisten for Toldbemedsmanden. Denne Bestemmelse er den samme, som nu er gjældende for Skibe i indenrigsk Fart og for Damp- og Paketskibe. Det er imidlertid ikke undgaaet vor Opmærksomhed, at dersom denne Bestemmelse strengt skulde overholdes, kunde det volde visse Skibe nogen Ulempe, navnlig saadanne, som fare daglig, f. Ex. her i Sundet mellem Sverrig og Sjælland, eller, som fare i regelmæssig Fart omkring i Landet. Man har imidlertid efter mundtlig Konference med den ærede Minister ikke forment, at det i den Henseende var fornødent at foretage nogen Forandring, da man hidtil med den samme Lovbestemmelse, som her er foreslaaet, har kunnet hjælpe sig ud over Vanskelighederne. Der er derfor ikke foreslaaet nogen Forandring i Henseende til visse Væmpelser for saadanne Tilfælde, hvilket der maatte ellers kunde være Anledning til. Jeg har endnu en enkelt Bemærkning at gjøre med Hensyn til Bestemmelserne i § 8. Der er nemlig der bestemt, at der kan møde en Anden for Skibsføreren i visse bestemte Tilfælde, og at det kan være en efter Ministerens Foranstaltning dertil bemyndiget Mand. Jeg skal kun udtale det Ønske, at den høitærede Minister vil med Hensyn til